

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/2101 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 6 i bilag Ia til forordning (EF) nr. 1183/2005.
- Det fastslås, at bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, litra b), i afgørelse 2010/788/FUSP og i artikel 2b, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1183/2005 er ulovlige.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, som er fremsat i sag T-95/20, Kazembe Musonda mod Rådet.

Sag anlagt den 19. februar 2020 — Numbi mod Rådet

(Sag T-109/20)

(2020/C 129/18)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: John Numbi (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf og A. Guillerme)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2019/2109 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 5 i bilag II til afgørelse 2010/788/FUSP.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/2101 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 5 i bilag Ia til forordning (EF) nr. 1183/2005.
- Det fastslås, at bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, litra b), i afgørelse 2010/788/FUSP og i artikel 2b, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1183/2005 er ulovlige.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, som er fremsat i sag T-95/20, Kazembe Musonda mod Rådet.

Sag anlagt den 19. februar 2020 — Kanyama mod Rådet

(Sag T-110/20)

(2020/C 129/19)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Célestin Kanyama (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf og A. Guillerme)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2019/2109 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 4 i bilag II til afgørelse 2010/788/FUSP.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/2101 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 4 i bilag Ia til forordning (EF) nr. 1183/2005.
- Det fastslås, at bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, litra b), i afgørelse 2010/788/FUSP og i artikel 2b, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1183/2005 er ulovlige.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, som er fremsat i sag T-95/20, Kazembe Musonda mod Rådet.

Sag anlagt den 19. februar 2020 — PT Wilmar Bioenergi Indonesia m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-111/20)

(2020/C 129/20)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Medan, Indonesien), PT Wilmar Nabati Indonesia (Medan) og PT Multi Nabati Sulawesi (Sulawesi Utara, Indonesien) (ved advokaterne P. Vander Schueren og E. Gergondet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/2092 af 28. november 2019 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af biodiesel med oprindelse i Indonesien⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger i forbindelse med sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om, at Europa-Kommissionen tilsidesatte artikel 3, stk. 1, litra a), artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), artikel 3, stk. 2, og artikel 7, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (»grundforordningen«), og foretog en række åbenbart urigtige vurderinger ved at fastslå, at betalingerne modtaget fra Oil Palm Plantation Fund udgjorde et udligningsberettiget subsidie, og ved ikke at justere den fordel, som sagsøgerne angiveligt havde modtaget for de rabatter, der var blevet ydet, og for de transport- og kreditomkostninger, som var blevet afholdt for at opnå de angivelige subsidier.